

Ældreministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

30. april 2025

Høringssvar vedr. Bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13, Bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligloven og Bekendtgørelse om fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og efter ældreloven.

Dansk Erhverv har modtaget Ældreministeriets høring af 4. april 2025 over følgende bekendtgørelser:

- Bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13.
- Bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligloven.
- Bekendtgørelse om fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og efter ældreloven.

Dansk Erhverv afgiver hermed ét samlet høringssvar til de nævnte bekendtgørelser.

Dansk Erhverv står naturligvis til rådighed for en nærmere drøftelse af de problemstillinger og ændringsforslag, som rejses i dette høringssvar.

I den anledning har Dansk Erhverv følgende bemærkninger:

Bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13 samt bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligloven

Retvisende afregningspriser er en afgørende forudsætning for fair og lige konkurrence mellem offentlige og private aktører på ældreområdet og derigennem også en vigtig forudsætning for de ældres frie valg af plejebolig og helhedspleje. Selv mindre afvigelser i beregningsgrundlaget har stor praktisk betydning for de private aktørers økonomiske ramme.

Under de nuværende regler hersker der – desværre – stor usikkerhed omkring kommunernes beregning af private aktørers afregningspriser. Denne usikkerhed udgør en af de væsentligste hindringer for etableringen af nye friplejehjem, men udgør også en meget stor udfordring for de friplejehjem, der allerede er i drift.

Vi ser derfor meget positivt på, at der med ældreaftalen er taget en række positive initiativer, der skal skabe øget ligestilling mellem offentlige og private aktører, herunder bl.a. etableringen af en kontrolenhed under Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og en fælles overheadsats. Disse gode initiativer kan dog ikke opnå deres tilsigtede virkning, hvis de ikke suppleres af klarere og mere entydige regler for, hvordan kommunerne skal beregne afregningspriserne.

Med de fremsendte bekendtgørelser lægger Ældreministeriet hovedsageligt op til alene at videreføre de allerede eksisterende regler på området. Der er således ikke fra ministeriets side lagt op til at foretage præciseringer af beregningsreglerne, ligesom der generelt ikke er taget højde for den principielle afgørelse af 18. december 2024 truffet af Konkurrencerådet mod Frederikssund Kommune, hvor kommunen på flere punkter blev pålagt at ændre sine beregningsmetoder.

Fra Dansk Erhvervs perspektiv havde det været oplagt at indskrive Konkurrencerådets fortolkning af lovgivningen ind i den nye bekendtgørelse. Det betyder bl.a., at landets kommuner dermed ikke alene kan forholde sig til lovgivningen, når de skal forholde sig til, hvad der gælder i forhold til beregningen af afregningspriserne. Det gør fastsættelsen af afregningspriserne mere byrdefuld end nødvendigt. Den forestående udstedelse af nye bekendtgørelser havde i den forbindelse været en oplagt lejlighed til at sammenskrive reglerne på området, således at det blev mere entydigt at fastslå, hvad der gælder på området.

Derudover kan Dansk Erhverv også pege på en række øvrige gennemgående og principielle problemstillinger, som der i praksis også er et meget stort behov for at afklare til gavn for alle parter. Da disse forhold har stor betydning for beregningen af afregningspriserne, vil det være nødvendigt at indbringe flere klagesager for den kommende kontrolenhed for at få fastslået retsstillingen på området. Dette vil både være tids- og ressourcekrævende for kommunerne, leverandørerne og kontrolenheden, hvilket let kunne undgås ved, at der i bekendtgørelserne blev fastsat en klar regulering af disse problemstillinger ud fra de principper, der allerede i dag styrer beregningen af afregningspriserne.

Dansk Erhverv har stor erfaring med at gennemgå kommunernes konkrete beregningsgrundlag for deres afregningspriser. I forlængelse heraf ser Dansk Erhverv et klart behov for at skabe klarere og mere entydige regler til gavn for alle parter med henblik på at opnå mere retvisende og gennemsigtige afregningspriser, lettere og mindre byrdefuld administration for kommunerne og færre klagesager ved kontrolenheden.

Af disse grunde er Dansk Erhverv uforstående overfor den tilgang, som Ældreministeriet har valgt. Efter Dansk Erhvervs opfattelse er der behov for at en langt mere ambitiøs tilgang, hvor der er fokus at skabe en samlet, varig ramme, der kan også mindske barriererne for private investeringer i friplejehjem, som på grund af den demografiske udvikling i Danmark er afgørende for, at der også i fremtiden er plejeboliger nok til de ældre. Dansk Erhverv finder det dog positivt, at det fortsat er kommunernes ”*gennemsnitlige, langsigtede omkostninger*” ved de kommunale tilbud, der ligger til grund for beregningen af afregningspriserne, som efter Dansk Erhvervs opfattelse grundlæggende er en god ramme for at skabe lige konkurrenceforhold.

Dansk Erhverv har udarbejdet en række konkrete, tekstnære ændringsforslag, der kan gøre beregningen af afregningspriserne både mere enkel, gennemsigtig og håndterbar for alle parter – vel at mærke uden at der ændres på de grundlæggende rammer for beregningen af afregningspriserne. Det drejer sig bl.a. om:

- Styrkelse af de principperne om ligebehandling, gennemsigtighed og fuld omkostningsinddragelse, der ligger til grund for beregningsreglerne,
- forsimpning af fastsættelsen af den moms, der skal pålægges kommunernes omkostningsberegninger,
- klare regler for af fastsættelsen af kommunernes belægningsprocent og
- den praktiske anvendelse af fordelingsnøgler, når kommunerne skal fordeles indirekte omkostninger mellem flere forvaltningsområder.

Dansk Erhverv står naturligvis til rådighed for en nærmere drøftelse af disse ændringsforslag.

Endvidere finder Dansk Erhverv det positivt, at der med bekendtgørelserne som noget nyt er fastsat regler om genberegning af afregningspriser og efterregulering af afregningspriser i forbindelse med kommunernes regnskabsaflæggelse, og at kommunerne – i tilfælde af at afregningspriserne har været fastsat for højt – skal tilrettelægge tilbagebetalingen efter en metode, der fastsættes under hensyntagen til leverandørens økonomiske situation, jf. § 10 i bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligloven samt § 13 i bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13.

Disse bestemmelser er desværre ikke formuleret tilstrækkelig klart til, at de giver hverken kommunerne eller leverandørerne et klart billede af, hvornår eller hvordan der kan eller skal tages visse forholdsregler i forbindelse med et tilbagebetalingskrav.

For at skabe klarhed omkring bestemmelsernes anvendelsesområde foreslår Dansk Erhverv, at der gives kommunerne en række eksempler på de forholdsregler, der kan træffes i forbindelse med tilbagebetalingskrav – f.eks. afdragsordninger, ratebetaling, modregning i øvrige krav mv. Dette skal navnlig give kommunerne konkret vejledning til, hvordan leverandørerne kan imødekommes, ligesom der herved ville blive skabt klar lovhjemmel til de nævnte forholdsregler, hvilket i modsat

fald kan afholde visse kommuner fra at tage ellers hensigtsmæssige skridt. Samtidig er der behov for nærmere holdepunkter for, hvilke forhold kommunerne skal have særligt fokus på i forhold til bedømmelsen af leverandørernes økonomiske situation, og hvad der nærmere skal til for, at leverandørerne kan siges at befinde i en sådan situation, at der efter bekendtgørelserne skal tages hensyn hertil.

I forhold til tilbagebetalingskrav finder Dansk Erhverv i øvrigt, at kommunernes tilbagebetalingskrav skal være betinget af, at kommunerne fra det tidligste tidspunkt, hvor den enkelte kommune vidste eller burde vide, at afregningspriserne er fastsat for højt, har gjort leverandørerne opmærksom herpå, således at de i tide kan træffe nødvendige foranstaltning for at tilpasse sig i henhold til den ændrede økonomiske ramme. Hvis en kommune undlader at orientere sine leverandører herom, skal det have den konsekvens, at tilbagebetalingskravet bortfalder. Dette vil skærpe kommunernes incitament til at fastsætte retvisende afregningspriser og løbende foretage justeringer, hvis det viser, at omkostningerne udvikler sig anderledes end forventet.

Særligt i forhold prisfastsættelsen af fritvalgsbeviser finder Dansk Erhverv formuleringen af § 9 i bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13 uklar. Det følger af bestemmelsen, at fritvalgsbeviset prisfastsættes efter det vindende tilbud, når helhedsplejen samtidig er udbudt af kommunen. Det er i den forbindelse uklart, hvordan prisfastsættelsen ske skal i de situationer, hvor der er mere end én vindende tilbudsgiver, og hvor de ikke har afgivet samme pris. Hvad udgør i så fald det vindende tilbud?

Endelig finder Dansk Erhverv, at det i forhold til vejledningspligten om fritvalgsbeviser, jf. bekendtgørelsens § 14, bør fastslås, at informationen herom skal gives skriftligt, og at kommunerne skal kunne dokumentere, at de har foretaget vejledningen, således at der er større sikkerhed for, at borgerne rent faktisk bliver vejledt om deres retsstilling.

Bekendtgørelse om fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og efter ældreloven

Dansk Erhverv finder det overordnet positivt, at der fastsættes fælles overheadsats, der navnlig kan skabe klarhed, forudsigelighed og sikkerhed omkring indregningen af de typiske overheadomkostninger, der knytter sig til driften af den kommunale ældrepleje.

Beregningen af overheadomkostninger er både kompliceret, tidskrævende og forbundet med betydelige skønselementer, der bl.a. gør det vanskeligt for private og selvejende aktører at sikre sig, at alle relevante omkostninger er medregnet i fuldt omfang.

Dansk Erhverv har rejst en række spørgsmål og bemærkninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i forbindelse med den analyse, som styrelsen har udarbejdet, og som ligger til grund for fastsættelsen af de konkrete overheadsats. Det drejer sig navnlig om følgende forhold:

- Hvordan er supportfunktionerne på ældreområdet brug af andre supportfunktioner indregnet i overhead? Der er jo også tilknyttet overhead til ydelser leveret fra andre afdelinger, f.eks. skal

IT jo også benytte lønkontoret til udbetaling af løn, eller HR til personalesager. Er disse omkostninger medregnet?

- Hvordan fremskrives værdien af kommunernes bygninger? Er værdien af kommunens bygninger fremskrevet i beregningen, eller tages der afsæt i nominelt beløb på opførelsestidspunktet?
- Hvordan er det sikret, at kommunerne har opgjort deres servicearealer korrekt?
- Hvordan er genoprettende vedligehold medregnet? Kommunerne arbejder sjældent med genoprettende vedligehold, men hvis f.eks. skal taget skiftes 30 år ude i fremtiden, så skal der afsættes midler hertil og beløbet indregnes i taksten. I kommunerne indregnes beløbet typisk først i det år, hvor taget lægges.
- Kommunale bygninger kan ikke afskrives til værdien af kommunale ejendomme til "0 kr.", idet minimum 5% af ejendommens værdi skal indgå i beregningsgrundlaget. Er der taget højde for dette i beregningen?
- Indgår udgifter til kommunal branding, markedsføring og rekrutteringskampagner i beregningen? På grund af mangel på arbejdskraft på området fylder dette meget, og Dansk Erhverv forventer, at det kommer til at fylde endnu mere. Odense kommune har f.eks. for nylig afsat 2,2 million kr. til formålet.
- Hvis kommunen har elever og de private og selvejende ikke har adgang til at få de elever, hvordan er administrationen af elever så indregnet i taksten?
- Kommunernes udgifter til deres medlemskab af KL bør også indgå i takstberegningen, da KL også rådgiver kommunerne særskilt i forhold til beregningen af afregningspriser.

Efter Dansk Erhvervs opfattelse er det afgørende for retvisende overheadsats, at der tages højde for alle relevante forhold, herunder også de anførte spørgsmål og bemærkninger.

Derudover hæfter Dansk Erhverv sig ved, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på det afsluttende møde i den arbejdsgruppe, der har understøttet styrelsens analysearbejde, oplyste, at overheadsatsen for friplejehjem var udregnet til 6,4 %. Af bekendtgørelsen fremgår det dog, at denne sats alene udgør 6,3 %. Det er uklart for Dansk Erhverv, hvad baggrunden for denne nedsættelse er, når der – henset til ovenstående – kan peges på en række forhold, som det ikke står klart, at styrelsen har taget højde for i analysearbejdet.

Dansk Erhverv anerkender til fulde, at det er en kompliceret opgave at beregne kommunernes gennemsnitlige overheadomkostninger, men ikke desto mindre har selv små beløb stor betydning for den samlede økonomi for både friplejehjem, helhedspleje- og madserviceleverandører. Som følge af de spørgsmål mv., der er rejst i forhold til den bagvedliggende analyse, foreslår Dansk Erhverv, at der allerede igen i 2026 foretages en fornyet analyse, hvor der bl.a. tages højde for de opmærksomhedspunkter, som er rejst ovenfor.

Mere generelt ser Dansk Erhverv desuden et behov for, at der fastsættes regler for, hvor ofte de fastsatte satser skal ajourføres, således at satserne genberegnes f.eks. hvert andet eller tredje år, således at det sikres, at satserne er tidssvarende og dermed det bedst mulige udtryk for de generelle, kommunale overheadomkostninger.

I forhold til definitionen af de omkostningskategorier, der indgår i de fastsatte overheadsatser, jf. bekendtgørelsens § 2, ser Dansk Erhverv desuden et klart behov for at gøre definitionerne langt mere præcise. Baggrunden er, at kommunerne – når overheadsatserne træder i kraft – vil integrere satserne i deres eksisterende beregningsgrundlag. I denne forbindelse er det afgørende, at det står fuldstændig klart for kommunerne, hvad der skal med og *ikke* skal med i forhold til kommunernes egne, tidligere beregninger af overheadomkostningerne. Det er en kompliceret opgave, der kræver meget klare definitioner af de relevante omkostninger, som er omfattet af satserne.

Som § 2 for øjeblikket er formuleret, melder der sig desværre en række væsentlige uklarheder. Det er i den forbindelse særligt et problem, at udspecificeringen af de omkostningsarter, der er oplistet i litra a-l, hverken er tilstrækkelig entydig og præcis. F.eks. er det uklart hvilke former for lokaler, der henvises til i § 2, litra a, b og c, ligesom det ikke er klart, at hvilke dele af kommunens overordnede ledelse skal medregnes i medfør af § 2, litra h. Derudover anvendes udtrykket "*m.m.*" gennemgående i oplistningen, som selvsagt ikke giver noget klart og entydig billede af, hvilke præcise omkostninger der indgår i overheadsatserne.

Dansk Erhverv står naturligvis til rådighed for en nærmere drøftelse af, hvordan og på hvilke punkter disse definitioner kan gøres endnu klarere.

Med venlig hilsen

Morten Jung

Branchedirektør for OPS

Ældreministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Høringssvar vedr. bekendtgørelse om afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligleverandører

Dansk Industri (DI) har den 1. april 2025 modtaget udkast til bekendtgørelse om afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligleverandører i høring. DI repræsenterer en række virksomheder på blandt andet ældreområdet, og vi arbejder for at skabe de bedste rammer for at drive virksomhed inden for sundhed og velfærd. Det er afgørende for dansk erhvervsliv, at vi har et velfungerende velfærdssamfund og en velfungerende ældrepleje.

DI kvitterer for, at ældreloven og nærværende bekendtgørelse tager skridt i retning af styrket ligestilling mellem offentlige og private leverandører i ældreplejen. Et velfungerende frit valg forudsætter, at den offentlige finansiering følger den enkelte borger uafhængigt af leverandørvalget. Derfor er der behov for gennemsigtighed og ensartethed i grundlaget for de afregningspriser, kommunernes fastsætter overfor friplejeboligleverandørerne.

DI vurderer imidlertid, at flere af de foreslåede bestemmelser kan justeres og præciseres med henblik på at forebygge uklarheder i vilkårene for fastsættelsen af afregningspriser og dermed grundlaget for mulige konflikter mellem kommuner og friplejeboligleverandørerne, jf. nedenstående bemærkninger.

DI er særdeleshed bekymret for § 10 om friplejeboligleverandørers pligt til at efterbetale kommunen, hvis de faktiske omkostninger ved levering af tilsvarende tilbud har været lavere end den fastsatte afregningspris.

Muligheden for at indgå aftale om takst

DI finder det jf. § 1 positivt, at muligheden for, at kommuner og friplejeboligleverandører kan indgå aftale om en takst, bliver fastholdt. Det giver kommuner og leverandører mulighed for at tilrettelægge et mere langsigtet, fleksibelt og tillidsfuldt samarbejde, der tager højde for lokale omstændigheder. DI bemærker også, at denne mulighed i et vist omfang kan fungere som et vigtigt værn mod de negative konsekvenser af § 10 om friplejeboligleverandørens pligt til efterbetaling.

Gennemsigtighed i beregningerne og anvendelse af skøn

DI finder, at § 8 om kommunalbestyrelsens pligt til at fremlægge grundlaget for beregningerne på leverandørens anmodning herom med fordel kan uddybes og præciseres.

Dels bør det fremgå eksplicit, at der skal være fuld gennemsigtighed i kommunernes beregninger og de underliggende data. Man skal med andre ord kunne dokumentere, hvordan man ved konkrete beregninger har udledt afregningspriserne ud fra fremlagte data.

DI ser i forlængelse heraf behov for, at bekendtgørelsen i højere grad slår fast, at kommunerne så vidt muligt skal anvende de *faktiske*, langsigtede omkostninger som grundlag for afregningspriserne. Specifikt bør det tilføjes, at kommunen kun undtagelsesvist kan anvende skøn ved beregningerne, og at eventuelle fordelingsnøgler konkret skal være retvisende for den kommunale leverandørs ressourcestræk.

Private leverandørers efterbetaling overfor kommuner

DI forholder sig jf. [høringssvaret til ældreloven](#) stærkt kritisk overfor forslag om, at kommunernes efterregulering af afregningspriser kan medføre efterbetalingskrav overfor friplejeboligleverandøren.

DI betragter således også bekendtgørelsens § 10 som et misforstået forsøg på ligestilling af offentlige og private leverandører. Det skyldes flere forhold, herunder især det faktum, at kommunerne må formodes at have kendskab til den løbende udvikling i udgifts- og serviceniveau samt de nødvendige styringsredskaber, der skal til for at bringe afregningsprisen i overensstemmelse med faktiske omkostninger.

Omvendt tvinges friplejeboligleverandøren til at påtage sig yderligere ikke-kvantificerbar risiko og opbygge et betydeligt kapitalberedskab, der kan imødekomme et uforudsigeligt efterbetalingskrav, der selv ved mindre fejl i en døgntakst kan løbe op i større millionbeløb. På tidspunktet, hvor efterbetalingskravet bliver gjort gældende, vil friplejeboligleverandøren allerede have afholdt sine udgifter til personale mv., hvorved den mister kontrol over planlægning og budgettering.

DI bemærker i den forbindelse, at friplejeboligleverandører typisk har lave overskudsgrader. Det er derfor også positivt, at bekendtgørelsens § 10, stk. 2 understreger, at tilbagebetalingen skal ske efter en metode, der fastsættes under hensyntagen til den private leverandørs økonomiske situation.

DI finder det dog afgørende, at det i bestemmelsen præciseres, at:

- 1) Friplejeboligleverandøren kan indbringe efterbetalingskravet for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, og at klagen får opsættende virkning på kravet.
- 2) Efterbetalingskrav betinges af, at der er tale om uforudsete ændringer i kommunernes omkostningsniveau.

DI står til rådighed for yderligere dialog samt for spørgsmål og uddybning af ovenstående, og vi deltager derudover fortsat i et tæt samarbejde på de forskellige implementeringsspor.

Med venlig hilsen

Jakob Scharff

Branchedirektør, Dansk Industri

Ældreministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Høringssvar vedr. bekendtgørelse om fast overheadsats

Dansk Industri (DI) har den 1. april 2025 modtaget udkast til bekendtgørelse om fast overheadsats i høring. DI repræsenterer en række virksomheder på blandt andet ældreområdet, og vi arbejder for at skabe de bedste rammer for at drive virksomhed inden for sundhed og velfærd. Det er afgørende for dansk erhvervsliv, at vi har et velfungerende velfærdssamfund og en velfungerende ældrepleje.

DI kvitterer for, at ældreloven og nærværende bekendtgørelse tager skridt i retning af styrket ligestilling mellem offentlige og private leverandører i ældreplejen. Et velfungerende frit valg forudsætter, at den offentlige finansiering følger den enkelte borger uafhængigt af leverandørvalget. Derfor er der behov for gennemsigtighed og ensartethed i grundlaget for de afregningspriser, kommunernes fastsætter overfor leverandørerne.

DI vurderer, at bekendtgørelsen om fast overheadsats vil bidrage til et mere rimeligt og gennemskueligt afregningsgrundlag overfor private leverandører af såvel pleje- og omsorgsforløb, madlevering og friplejeboliger.

Analyse af overheadomkostningerne på fritvalgsområdet

DI vil i den forbindelse gerne takke for muligheden for at deltage i referencegruppen, der løbende har fulgt og givet inputs til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens analysearbejde, der ligger til grund for de foreslåede overheadsatser.

Der er efter DI's vurdering tale om et solidt analysearbejde efter omstændighederne, hvorefter overheadsatserne skulle være klar hurtigst muligt som følge af ældrelovens generelle ikrafttrædelse 1. juli 2025. En længere implementeringsperiode havde – også på dette område – skabt bedre forudsætninger for et endnu grundigere analysearbejde, der eksempelvis kunne efterprøves af tredje-part(er).

DI har ikke haft lejlighed til at gennemgå de præcise beregninger og har derfor ikke mulighed for at tage endegyldig stilling til, om de er retvisende. DI finder det dog bekymrende, at datagrundlaget for fastsættelsen af overheadsatserne undertiden fremstår spinkelt set i forhold til de omfattende økonomiske konsekvenser for både kommuner og leverandører. Det gælder navnlig ift. madlevering, hvor overheadsatsen i sidste ende fastsættes på baggrund af data for blot fem kommuner.

Markedspriser for udvalgte omkostningsposter

DI havde derudover gerne set, at Ældreministeriet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i samme ombæring havde afdækket mulighederne for at anvende markedspriser for udvalgte omkostningsposter, herunder særligt hvad angår afskrivninger samt vedligehold på bygninger. Det er DI's erfaring, at kommunernes budget- og regnskabssystem ofte gør det vanskeligt at estimere denne type omkostninger, der til gengæld – i praksis – er bestemt på markedet.

Definitionen på overheadomkostninger

DI er grundlæggende enig i afgrænsningen af overheadomkostninger til den del af de indirekte omkostninger, der ikke kan relateres direkte til produktion og levering af det tilsvarende tilbud, men som understøtter driften af tilbuddet.

DI finder det afgørende, at definitionen ikke efterlader tvivl, der kan få som konsekvens, at tvister mellem kommuner og leverandører om den korrekte afregningspris fremover blot vil gå på, om bestemte omkostningsposter indgår i den fastsatte overheadsats eller ej.

DI opfordrer derfor til, at det også direkte under omkostningsposterne *a*, *b* og *c* i § 2 fremgår tydeligt, at der her er tale om lokaler og arealer i fagforvaltningen eller centraladministrationen, der *ikke* huser selve opgaveløsningen. Ved første øjekast kan man forstå det sådan, at husleje/afskrivninger til fx servicearealer på det enkelte plejehjem skal indgå via overhead.

DI står til rådighed for yderligere dialog samt for spørgsmål og uddybning af ovenstående, og vi deltager derudover fortsat i et tæt samarbejde på de forskellige implementeringsspor.

Med venlig hilsen

Jakob Scharff

Branchedirektør, Dansk Industri

Ældreministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Høringssvar vedr. bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13

Dansk Industri (DI) har den 1. april 2025 modtaget udkast til bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13 i høring. DI repræsenterer en række virksomheder på blandt andet ældreområdet, og vi arbejder for at skabe de bedste rammer for at drive virksomhed inden for sundhed og velfærd. Det er afgørende for dansk erhvervsliv, at vi har et velfungerende velfærdssamfund og en velfungerende ældrepleje.

DI kvitterer for, at ældreloven og nærværende bekendtgørelse tager skridt i retning af styrket ligestilling mellem offentlige og private leverandører i ældreplejen. Et velfungerende frit valg forudsætter, at den offentlige finansiering følger den enkelte borger uafhængigt af leverandørvalget. Derfor er der behov for gennemsigtighed og ensartethed i grundlaget for de afregningspriser, kommunernes fastsætter overfor leverandørerne.

DI vurderer imidlertid, at flere af de foreslåede bestemmelser kan justeres og præciseres med henblik på at forebygge uklarheder i vilkårene for fastsættelsen af afregningspriser og dermed konflikter mellem kommuner og private leverandører, jf. nedenstående bemærkninger.

DI er særdeleshed bekymret for § 13 om private leverandørers pligt til at efterbetale kommunen, hvis de faktiske omkostninger ved levering af tilsvarende tilbud har været lavere end den fastsatte afregningspris.

Manglende blik for madlevering

Bekendtgørelsen vedrører både frit valg af ydelser efter ældrelovens § 10 og ældrelovens § 13. Det er dog DI's opfattelse, at bekendtgørelsen kun i begrænset omfang er skrevet med tanke på de særlige vilkår, der gælder for finansiering af madlevering efter § 13, navnlig fordi borgeren selv afholder en egenbetaling.

DI anbefaler i den forbindelse, at det under § 7 om kommunernes beregning af afregningspris og værdi på fritvalgsbevis præciseres, at kommunalbestyrelsens fastsættelse af borgerens egenbetaling maksimalt kan svare til kommunens produktions- og leveringsomkostningerne. Det er

afgørende, at kommunerne ikke under nogen omstændigheder kan udnytte eventuelle forskelle på borgerens egenbetaling og afregningspris over for en privat leverandør til at tjene penge på ydelserne. DI har desværre oplevet eksempler på, at kommuner i strid med lovens hensigt har tjent på penge på forskellen mellem borgernes egenbetaling og den pris, den private leverandør bliver afregnet til.

Endvidere bør afskrivning på maskiner nævnes under § 7, stk. 2., som eksempel på omkostninger, der skal indgå som grundlag for afregningspriser og værdi på fritvalgsbeviser. DI har erfaret, at særligt anskaffelse af maskinparker til storkøkkener i visse tilfælde ikke har været fuldt ud indregnet i afregningspriser for madlevering.

Endelig bemærker DI, at ordet ”madlevering” (formentlig ved en fejl) er udeladt fra overskriften på bekendtgørelsens kapitel 5.

Gennemsigtighed i beregningerne og anvendelse af skøn

DI finder, at § 11 om kommunalbestyrelsens pligt til at fremlægge grundlaget for beregningerne på leverandørens anmodning herom med fordel kan uddybes og præciseres.

Dels bør det fremgå eksplicit, at der skal være fuld gennemsigtighed i kommunernes beregninger og de underliggende data. Man skal med andre ord kunne dokumentere, hvordan man ved konkrete beregninger har udledt afregningspriserne ud fra fremlagte data.

DI ser i forlængelse heraf behov for, at bekendtgørelsen i højere grad slår fast, at kommunerne så vidt muligt skal anvende de *faktiske*, langsigtede omkostninger som grundlag for afregningspriserne. Specifikt bør det tilføjes, at kommunen kun undtagelsesvist kan anvende skøn ved beregningerne, og at eventuelle fordelingsnøgler konkret skal være retvisende for den kommunale leverandørs resourcetræk.

Kvalitetskrav til leverandører

Bekendtgørelsens § 17 er upræcist formuleret, idet det ikke fremstår klart, at de fastsatte kvalitetskrav over for private leverandører skal afspejle kommunens eget serviceniveau (som i øvrigt også lægger til grund for afregningsprisen eller værdien af fritvalgsbeviset).

Det kan med fordel præciseres ved at tilføje, at der med ”leverandørerne” under stk. 2 både er tale om den kommunale og private leverandør.

Private leverandørers efterbetaling overfor kommuner

DI forholder sig jf. [høringssvaret til ældreloven](#) stærkt kritisk overfor forslag om, at kommunernes efterregulering af afregningspriser kan medføre efterbetalingskrav overfor private leverandører. DI betragter således også bekendtgørelsens § 13 som et misforstået forsøg på ligestilling af offentlige og private leverandører. Det skyldes flere forhold, herunder især det faktum, at kommunerne må

formodes at have kendskab til den løbende udvikling i udgifts- og serviceniveau samt de nødvendige styringsredskaber, der skal til for at bringe afregningsprisen i overensstemmelse med faktiske omkostninger.

Omvendt tvinges private leverandører til at påtage sig yderligere ikke-kvantificerbar risiko og opbygge et betydeligt kapitalberedskab, der kan imødekomme et uforudsigeligt efterbetalingskrav, der selv ved mindre fejl i en timepris kan løbe op i større millionbeløb. På tidspunktet, hvor efterbetalingskravet bliver gjort gældende, vil den private leverandør allerede have afholdt sine udgifter til personale mv., hvorved den mister kontrol over planlægning og budgettering.

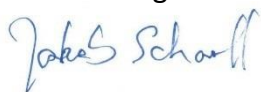
DI bemærker i den forbindelse, at private leverandører af hjemmepleje typisk har lave overskudsgrader og begrænset likviditet. Det er derfor også positivt, at bekendtgørelsens § 13, stk. 2 understreger, at tilbagebetalingen skal ske efter en metode, der fastsættes under hensyntagen til den private leverandørs økonomiske situation.

DI finder det dog afgørende, at det i bestemmelsen præciseres, at:

- 1) Private leverandører kan indbringe efterbetalingskravet for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, og at klagen får opsættende virkning på kravet.
- 2) Efterbetalingskrav betinges af, at der er tale om uforudsete ændringer i kommunernes omkostningsniveau.

DI står til rådighed for yderligere dialog samt for spørgsmål og uddybning af ovenstående, og vi deltager derudover fortsat i et tæt samarbejde på de forskellige implementeringsspor.

Med venlig hilsen

Jakob Scharff

Branchedirektør, Dansk Industri

KL's høringssvar vedr. bekendtgørelse om fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og ældreloven

Hermed fremsendes KL's bemærkninger til bekendtgørelse om fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og ældrelovens §19.

KL kvitterer for muligheden for at afgive høringssvar.

Overordnet finder KL det positivt – som også angivet i bemærkningerne i KL's høringssvar vedrørende ældreloven – at der indføres en fast overheadsats ved brug af godkendelsesordningen og fritvalgsbeviser efter ældreloven.

KL har følgende bemærkninger til udkastet til bekendtgørelsen:

I bekendtgørelsens §2 fremsættes definitionen af overheadomkostninger: *"Den del af de indirekte omkostninger, der ikke kan relateres direkte til produktion og levering af det tilsvarende tilbud, men som understøtter driften af tilbuddet. Det omfatter den relevante andel af omkostningerne i fagforvaltningen og centraladministrationen, som understøtter driften af tilbuddet."* (KL's understregninger).

Med hensyn til definitionen af overheadomkostningerne, kan opdelingen og begreberne være relevante, men samtidig er begreberne ikke helt entydige. En del af de indirekte udgifter indgår *ikke* i den faste overheadsats og skal stadig opgøres. Disse udgifter defineres i bekendtgørelsens §3, pkt. 2) – se bemærkning nedenfor.

KL vurderer, at betydningen af definitionen kan være svær at gennemskue ud fra den tekstmæssige præsentation, bl.a. fordi begreberne "direkte"/"indirekte", "relateres", "forbundet" og "understøtter" ikke er selvforklarende. KL opfordrer derfor til yderligere uddybning heraf i en vejledning.

Hertil lister Ældreministeriet en række omkostninger der er omfattet af definitionen (§2, punkt a-l).

KL finder det hensigtsmæssigt om pkt. a-c kan præciseres yderligere ved evt. at tilføje "for de medarbejdere omfattet af fagforvaltning og centraladministrationen", således at det sikres at det er forskelligt fra de omkostninger der indgår i §3, punkt 1) og punkt 2).

Endvidere finder KL det relevant at tydeliggøre, hvorvidt eksemplerne under pkt. h også omfatter ældrechefer.

Dato: 30. april 2025

Sags ID: SAG-2025-01878
Dok. ID: 3574793

E-mail: TRCH@kl.dk
Direkte: 3370 3175

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 2

Takstberegning efter to sæt lovgivninger

I tillæg til ovenstående bemærkninger specifikt til bekendtgørelse om fast overheadsats, knytter KL i nedenstående også en mere generel bemærkning til de bekendtgørelser, Ældreministeriet har sendt i høring den 1. april 2025.

Overordnet konstaterer KL, at bekendtgørelserne i høring (bkg. om fast overheadsats, bkg. om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb og madlevering samt bkg. om afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligleverandører) kun vedrører ældreloven og ikke serviceloven. I dag leverer hjemmeplejen ydelser i henhold til serviceloven. Lovgivningsmæssigt er der derfor et samlet grundlag for at opgøre omkostninger og beregne takster. Med ældreloven ændrer dette sig. Hjemmeplejen skal fra 1. juli 2025 levere ydelser efter ældreloven til nye modtagere over 66 år og ydelser efter serviceloven til eksisterende modtagere og nye modtagere under 67 år. Men det er det samme personale der leverer ydelserne som før 1. juli 2025. Omkostningsgrundlaget har ikke ændret sig, men fremadrettet skal der beregnes takster efter to love.

For ældreloven gælder, at kommunerne skal tage følgende i betragtning:

- Fast overheadsats på 6 pct. på helhedsplejetakster
- Efterkalkulation minimum én gang om året i forbindelse med regnskabet
- Efterafregning af private leverandører – både ved positiv og negativ afvigelser mellem udmeldte og efterkalkulerede takster

For serviceloven gælder de nuværende principper:

- Takst med fulde omkostninger (direkte/indirekte/overhead)
- Efterkalkulation mindst én gang om året
- Ingen efterafregning af private

Det indebærer, at private leverandører i en kommune efter 1. juli 2025 vil have to takstsæt: Et sæt med forløbstakster hvor de 6 pct. er indregnet, og et sæt med timetakster/enkeltydelser, hvor alle langsigtede gennemsnitlige omkostninger er indregnet. Det indebærer også, at når kommunerne skal efterkalkulere omkostningerne vedr. regnskab, skal kalkulationen af forløbstaksterne omfatte de relevante direkte og indirekte omkostninger + 6 pct. Derimod skal kalkulationen af timetaksterne efter serviceloven omfatte alle langsigtede gennemsnitlige omkostninger.

Det er ikke en forenkling for de private, som skal kunne gennemskue hvordan de to takstsæt er skruet sammen. Og hvorfor de kun får efterafregning for en del af deres indsatser. Samtidig får kommunerne et øget krav til at kommunikere og forklare indholdet i to takstsæt. Desuden skal kommunerne kunne håndtere to beregningsprincipper i efterkalkulationen af det samme omkostningsgrundlag, herunder foretage efterafregning efter ældreloven.

Da ældreloven som udgangspunkt kun vedrører modtagere over 66 år, er det ikke kun en udfordring i overgangsfasen frem mod 2027. Det er en permanent udfordring. Serviceloven gælder også for modtagere under 67 år efter overgangsfasen. KL foreslår derfor, at de relevante bestemmelser i serviceloven indgår i bekendtgørelserne, så Ældreministeriet harmoniserer principperne mellem beregning af takster efter ældrelov og efter servicelov.

Dato: 30. april 2025

Sags ID: SAG-2025-01878
Dok. ID: 3574793

E-mail: TRCH@kl.dk
Direkte: 3370 3175

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 2

KL's høringssvar vedr. bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13

Hermed fremsendes KL's bemærkninger til bekendtgørelse frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens §10 og madlevering efter ældrelovens §13.

KL kvitterer for muligheden for at afgive høringssvar.

KL har følgende bemærkninger til udkastet til bekendtgørelsen:

Vedrørende bestemmelserne for fritvalgsbeviser (kapitel 3), opfordrer KL Ældreministeriet til i §6 at tilføje en tydeliggørelse af, hvilke forpligtelser kommunen har i den situation, hvor en borger klager til kommunen over den private leverandørs efterlevelse af aftalegrundlaget mellem borger og private leverandører. Denne afklaring vil imødekomme den nuværende situation, hvor flere kommuner er i tvivl om ansvar og forpligtelser over for borgerne.

I bekendtgørelses §13, stk. 2 fremgår rammerne for den situation, hvor de private leverandører skal efterbetale kommunalbestyrelsen forskellen på en for højt fastsat afregningspris og lavere, faktiske omkostninger.

I stk. 2 er det angivet, at "*tilbagebetalingen skal ske efter en metode, der fastsættes under hensyntagen til den private leverandørs økonomiske situation*".

KL anmærker, at det efterlader et uklart mulighedsrum ift. hvad der skal til for, at en leverandør kan påberåbe sig hensyn til sin økonomiske situation. Til sammenligning er det defineret, at kommunen efter §12, stk. 3 skal efterbetale for lav afregningspris inden for 2 måneder. Det vil være ønskeligt at udbygge med forslag til rammer for tilbagebetalingsmetoden.

Dato: 30. april 2025

Sags ID: SAG-2025-01878
Dok. ID: 3574701

E-mail: TRCH@kl.dk
Direkte: 3370 3175

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 1

KL's høringssvar vedr. bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligleverandører

Hermed fremsendes KL's bemærkninger til bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligleverandører.

KL kvitterer for muligheden for at afgive høringssvar.

KL har følgende bemærkninger til udkast til bekendtgørelsen:

Det fremgår af bekendtgørelsens § 10, at leverandørens tilbagebetaling af for høj afregningspris skal ske "efter en metode, der fastsættes under hensyntagen til den private leverandørs økonomiske situation".

Det er et uklart mulighedsrum og derfor en potentiel kilde til uenigheder med private leverandører ift. hvad der skal til for, at en leverandør kan påberåbe sig hensyn til sin økonomiske situation. På samme måde som i udkast til 'bekendtgørelse om frit valg af leverandører af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens §10', er der også her forskellige vilkår for kommunale og private leverandører. Hvis kommunen skal efterbetale for lav afregningspris, skal hele efterbetalingen ske inden for 2 måneder, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3.

KL bemærker endvidere, at der med fordel kan ske en præcisering mellem bekendtgørelsens §5 og §§3 og 4.

- Ifølge § 5 skal afregningsprisen beregnes, så der anvendes "tilsvarende opgørelse overfor friplejeboligleverandører, som er anvendt overfor de kommunale leverandører". En kommunes egne plejehjems økonomiske rammer er afspejlet i budgettet.
- Men ifølge §§ 3 og 4 skal der i beregningen indgå "de samlede gennemsnitlige langsigtede omkostninger".. Bekendtgørelsen rammesætter to forskellige måder at opgøre den tilknyttede økonomi på. KL opfordrer til en præcisering mellem ovennævnte.

Endvidere har KL en bemærkning til §6, stk. 2. Med denne bestemmelse gælder:

"Indtil kommunalbestyrelsen har beregnet en afregningspris i henhold til denne bestemmelse, afregnes friplejeboligleverandøren til den vejledende takst, som leverandøren har fastsat i henhold til lov om friplejeboliger § 32, stk. 1".

Dato: 30. april 2025

Sags ID: SAG-2025-01878
Dok. ID: 3574794

E-mail: TRCH@kl.dk
Direkte: 3370 3175

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 2

Det bekymrer KL, at ordlyden kan opfattes som, at det giver friplejeboligleverandører frit spil til at fastsætte afregningsprisen, indtil kommunen har genberegnet afregningsprisen i henhold til de ændrede regler. Derfor rejser KL spørgsmålet om hvorfor det er nødvendigt midlertidigt at træde ud af friplejeboliglovens §32, *stk. 2* (hvor prisen fastsættes af kommunerne), og bero på *stk. 1*, hvor prisen fastsættes af leverandørerne?

Afslutningsvist har KL en bemærkning vedrørende bekendtgørelsens ikrafttræden. Genberegning er en kompleks, ressourcekrævende opgave, og de ændrede regler forventes at træde i kraft lige op til sommerferien.

Det kunne foreslås, at overgangsbestemmelsen ændres til, at der fra 1. juli 2025 midlertidigt afregnes i henhold til den hidtidige afregningspris, og at en ny afregningspris træder i kraft med tilbagevirkende kraft til 1. juli 2025, når kommunen har genberegnet.

Dato: 30. april 2025

Sags ID: SAG-2025-01878
Dok. ID: 3574794

E-mail: TRCH@kl.dk
Direkte: 3370 3175

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 2

Høringssvar fra KA Pleje

Til: Ældreministeriet

KA PLEJE – PLADS TIL SELVSTÆNDIGE TANKER

Alsvej 7
8940 Randers SV
Tlf. 82 132 132
Mail info@kapleje.dk
Web kapleje.dk

Høringssvar til bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligleverandører

Dato: 30. april 2025

KA Pleje takker for muligheden for at afgive høringssvar til dette vigtige udkast til bekendtgørelse.

Vi anerkender og støtter bekendtgørelsens formål om at skabe en mere systematisk og retvisende metode for fastsættelse af afregningspriser. Især kvitterer vi for, at bekendtgørelsen søger at sikre gennemsigtighed og ensartethed i opgørelsen af omkostninger på tværs af kommunerne.

For at sikre større gennemsigtighed og ensartethed i opgørelserne er der dog **behov for en præcisering**.

Når man – som foreslået i bekendtgørelsens § 4 – vælger at opdele de indirekte omkostninger i to kategorier:

1. De indirekte omkostninger, der er forbundet med opgavevaretagelsen (medregnes i basisomkostningerne), og
2. De indirekte omkostninger, der defineres som overhead (og som kun dækkes via overheadsatsen),

bliver det afgørende, at der er meget detaljerede og præcise beskrivelser af, hvilke omkostninger der hører til hvilken kategori.

Hvis dette ikke tydeliggøres, er der en væsentlig risiko for:

- **Fejlplacering** af udgifter (fx at visse ledelses-, IT- eller administrative funktioner udelades eller fejlagtigt placeres under overhead).
- **Uensartet praksis** på tværs af kommuner.
- **Manglende dækning** for ikke kommunale plejeleverandører

Eksempler på nødvendige præciseringer:

På baggrund af vores erfaringer anbefaler vi, at bekendtgørelsen eller en tilhørende vejledning eksplicit angiver, at følgende udgiftstyper skal betragtes som **indirekte omkostninger knyttet til opgavevaretagelsen** (og altså ikke som overhead):

- **Transportmidler** (anskaffelse, leasing, drift, vedligeholdelse af biler og cykler anvendt i plejeopgaven)
- **Tøj og værnemidler** (indkøb og vedligeholdelse af arbejdsuniformer, handsker, kitler m.v.)
- **Vikarudgifter** (lønomkostninger til midlertidig arbejdskraft for at sikre opgavevaretagelsen)
- **Elever** (løn, udstyr og supervision, når elever indgår i opgaveløsningen)
- **Lokalebaserede udgifter** til fx mødefaciliteter, depotrum m.v., der bruges direkte i driften
- **IT-udstyr og software**, der understøtter medarbejdernes opgaveløsning (ikke centralt driftssystem)
- **Vedligeholdelse og reparation** af materiel og udstyr anvendt til direkte serviceproduktion

Disse udgifter må ikke placeres i overhead, da de reelt er nødvendige for at kunne levere selve ydelsen til borgeren.

Sammenhæng med overheadsatsen

Det er positivt, at bekendtgørelsen i § 4, stk. 2, henviser til særskilt fastsat overheadsats, som skal anvendes på baggrund af den fastlagte samlede direkte og indirekte omkostning.

Men netop derfor er det helt centralt, at basisomkostningen, som overheadsatsen multipliceres med, indeholder alle de udgifter, der er nødvendige for opgavevaretagelsen. Hvis udgangspunktet er for lavt, vil selv en korrekt overheadprocent ikke sikre fuld dækning.

Dette blev også fremhævet i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens analyse af overheadomkostninger på fritvalgsområdet, hvor det fremgår, at det ikke kun er overheadprocenten, men især grundlaget, den multipliceres med, der bestemmer, om den reelle omkostningsdækning bliver korrekt.

Afsluttende anbefaling

På baggrund af ovenstående anbefaler vi:

1. At § 4 i bekendtgørelsen suppleres med en **tydelig og ikke-udtømmende liste** over eksempler på omkostninger, der skal medregnes som indirekte omkostninger forbundet med opgavevaretagelsen.
2. At der udarbejdes **en supplerende vejledning**, som kan sikre ensartet praksis på tværs af kommuner i opdelingen af indirekte omkostninger og overhead.
3. At der i evalueringen af bekendtgørelsens implementering (fx efter 1 år) fokuseres på, om afregningspriserne reelt reflekterer de langsigtede gennemsnitlige omkostninger som forudsat.

Vi takker for muligheden for at afgive bemærkninger og står til rådighed for eventuelle opfølgende drøftelser om præciseringer, der kan styrke bekendtgørelsens formål om gennemsigtighed, retfærdighed og konkurrenceneutralitet.

Med venlig hilsen

René Nord Hansen

KA Pleje

rene@ka.dk

Tlf. 82 13 21 22

Høringssvar fra KA Pleje

Til: Ældreministeriet

KA PLEJE – PLADS TIL SELVSTÆNDIGE TANKER

Alsvej 7
8940 Randers SV

Tlf. 82 132 132
Mail info@kapleje.dk
Web kapleje.dk

Høringssvar ang. udkast til bekendtgørelse om fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og ældreloven

Dato: 29. april 2025

KA Pleje takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkastet til bekendtgørelse.

Vi vil gerne kvittere for, at ministeriet i bekendtgørelsen imødekommer ønsket om at reducere usikkerhed, bureaukrati og administrative byrder i opgørelsen af overheadomkostninger. Fastlæggelsen af en generel overheadsats er et vigtigt skridt mod at sikre en mere gennemsigtig, ensartet og fair afregning af private leverandører.

Derudover er det afgørende, at der – som i dette udkast – gives en oversigt over de udgiftstyper, som overheadsatsen skal dække, og som dermed ikke skal medtages i beregningen af de direkte og øvrige indirekte omkostninger, som overheadsatsen multipliceres med, jf. § 2 og § 3 i bekendtgørelsen.

Vigtigheden af tydelig afgrænsning af de direkte omkostninger

Som fremhævet i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens analyse af overheadomkostninger på fritvalgsområdet (april 2025), er det altafgørende for en retvisende afregningspris, at alle direkte og øvrige indirekte omkostninger ved opgavevaretagelsen medregnes, før overheadsatsen anvendes.

Derfor er det afgørende, at bekendtgørelsen ikke kun fastlægger, hvad overheadsatsen omfatter, men også tydeligt beskriver og eksemplificerer, hvilke udgifter der skal medregnes i de direkte og øvrige indirekte omkostninger, som overheaden multipliceres med. Hvis denne del er for upræcis, risikerer vi, at kommunerne overser centrale udgifter, hvilket i sidste ende underminerer intentionen om at opnå en afregningspris som reelt afspejler alle de omkostninger den kommunale leverandør har for samme ydelse.

Vores anbefaling: Præcisér § 3 med eksempler på typiske direkte omkostninger

På baggrund af vores erfaringer i KA Pleje gennem mange år ser vi, at kommuner gentagne gange har undladt at medregne centrale udgifter som fx:

- Transportmidler: indkøb, leasing, drift og vedligehold af biler og cykler til hjemmepleje
- Arbejdstøj og værnemidler til frontpersonale

- Vikaromkostninger, som er nødvendige for opgaveløsningen
- Elevers løn og omkostninger i praksisforløb, hvor de indgår i opgaveløsningen

Disse udgiftstyper er nævnt i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens analyse og optræder i datagrundlaget som legitime direkte omkostninger.

Derfor anbefaler vi, at den ikke-udtømmende liste over konkrete omkostninger i § 3, stk. 1 i bekendtgørelsen suppleres med disse omkostninger. En sådan formulering kunne være:

“F.eks. løn, køb af materialer, herunder tøj og værnemidler, transportmidler som biler og cykler, reparations- og vedligeholdelsesudgifter, tjenesteydelser, husleje m.v.”

Tilsvarende foreslås en præcisering af § 3, stk. 2 med eksempler på indirekte, men stadig opgavebårne udgifter – herunder fx vikarer, som ofte konteres særskilt, men er en del af den reelle kapacitet.

Vurdering af overheadsatsen på 6 pct.

Vi anerkender, at overheadsatsen på 6,0 pct. for hjemmepleje og helhedspleje, som fastsat i § 7, er godt forankret i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens analyse og afspejler et gennemsnit baseret på data fra 15 kommuner.

Det er vigtigt at understrege, at procentsatsen i sig selv ikke er det vigtigste parameter for at sikre korrekt afregning. Det afgørende er, hvad denne sats multipliceres med. Hvis kommunerne ikke medtager alle relevante omkostninger i den samlede basisomkostning, bliver afregningsprisen fortsat forkejt, uanset hvor præcist overheadprocenten er beregnet.

Vi mener samtidigt, at overheadsatsen burde bygge på mere end et kommunalt gennemsnit og i højere grad tage højde for bredere og mere dækkende analyser. – fx forskningsbaserede benchmarks, sektorstandarder eller internationale sammenligninger, som kunne give en mere nuanceret forståelse af, hvad overhead typisk bør udgøre i drift af plejeopgaver.

Afsluttende bemærkninger

Vi anbefaler derfor følgende:

1. At bekendtgørelsens § 3 præciseres med eksempler på de direkte og øvrige indirekte omkostninger, der skal indgå i opgørelsen af omkostningsgrundlaget.
2. At der evt. udarbejdes et bilag eller vejledningsmateriale, der tydeligt skelner mellem:
  - Direkte omkostninger
  - Øvrige indirekte omkostninger
  - Overheadomkostninger (dem, der dækkes af den faste sats)

3. At det overvejes, **hvordan overheadsatsen i fremtiden kan justeres** ud fra mere end blot kommunale gennemsnit, fx via forskningsbaserede modeller eller internationale erfaringer.

Vi takker for muligheden for at bidrage til høringen og står gerne til rådighed for drøftelser om, hvordan bekendtgørelsen kan styrkes yderligere med henblik på gennemsigtighed og retvisende afregning.

Med venlig hilsen

René Nord Hansen

KA Pleje

rene@ka.dk

Tlf. 82 13 21 22

Ældreministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

30. april 2025

Høring: Bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13

Dansk Sygeplejeråd takker for muligheden for at afgive høringssvar til bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13.

Vi sætter stor pris på den løbende dialog og inddragelse bl.a. i implementeringssamarbejdet "Sammen om ældreplejen", og vi ser frem til fortsat at bidrage til udviklingen af ældreområdet.

Vi har ikke tekstnære bemærkninger til bekendtgørelsen, men har nogle generelle opmærksomhedspunkter vedrørende en potentiel privatisering af sygeplejen i forbindelse med den (jf. sundhedsreformen) aftalte integration af sygeplejen i helhedsplejen, hvortil der skal fremsættes et nærmere lovforslag i løbet af 2026.

Det er opmærksomhedspunkter, som vi ved allerede nu fylder i kommunerne og hos sygeplejerskerne, hvor der lige nu pågår et stort arbejde med at organisere og omsætte den nye ældrelov til ny praksis i ældreplejen.

Potentiel privatisering af sygeplejen efterlader spørgsmål

Helt overordnet har Dansk Sygeplejeråd nogle opmærksomhedspunkter, når/hvis sygepleje skal kunne leveres af en privat leverandør, som er følgende:

- Kvaliteten af sygepleje skal være på et højt fagligt niveau, som lever op til gældende standarder og viden uanset leverandør.
- Det kan være bekymrende med flere aktører, som er ansvarlige for at levere sygepleje. Dette kan give et endnu mere komplekst samarbejde omkring et borgerforløb.

Dansk Sygeplejeråd

Sankt Annæ Plads 30
DK-1250 København K

mandag-torsdag 9.00-16.00
fredag 9.00-15.00

Tlf: +45 33 15 15 55

www.dsr.dk
dsr@dsr.dk

- Hvis et privat firma går konkurs, kan det gå ud over kvalitet i borgerens forløb.
- Brug af private leverandører må ikke betyde social ulighed i sundhed.

Dette uddybes i det følgende.

Hos Dansk Sygeplejeråd er vi i tvivl om, hvorvidt de private leverandører vil kunne levere sygeplejeydelser i samme grad som de kommunale tilbud. I bekendtgørelsens § 17 fremgår, at private leverandører skal leve op til samme kvalitetskrav. Dog er det vores oplevelse, at der er en væsentlig forskel på servicelovsydelser og sygepleje. Derfor vil udbud af sygepleje fra private leverandører skulle udvikles.

Vi kan også være i tvivl om, der er en tilstrækkelig "masse" til at kunne tilbyde to forskellige leverandører – særligt i mindre kommuner. Vi er derfor nysgerrige på, hvad der vil ske i praksis, hvis der ikke er private leverandører, som kan byde ind på hele opgaven, som påkrævet i helhedsplejen.

Der kan også opstå tvivl hos os om, hvorvidt og hvordan private leverandører vil være i stand til at understøtte et sammenhængende forløb med borgere, hvis forløb også involverer hospitalskontakt.

De ældres krav på specialiseret sygepleje bør sikres

Det er fortsat uklart, om det er al sygepleje (inkl. den specialiserede) i kommunerne, som kommer til at skulle indgå i helhedsplejen, og dermed potentielt vil skulle løftes af private leverandører, der gælder f.eks. indenfor områderne sårsygepleje, stomisygepleje mv. Disse tilbud er vigtige at sikre, hvis der skal være tale om helhedspleje for de ældre.

Det bør derfor overvejes, om de ældres krav på specialiseret sygepleje bedst opfyldes af de kommunale leverandører - med stærk kobling til den øvrige helhedspleje og almene sygepleje.

Endelig kan flere private aktører give et mere komplekst samarbejdsbillede.

Selvom regionerne overtager ansvaret for bl.a. akutsygeplejen og sundheds- og omsorgspladserne, skal opgaven fortsat løses i det nære sundhedsvæsen og ikke på sygehusene.

Uanset hvordan dette bliver gjort, vil det have en væsentlig snitflade med den kommunale sygepleje, og antallet af aktører i kommunerne vil vokse. Det kan vække undren, når man fra politisk hold tilsigter, at borgerens hjem ikke må frekventeres af for mange forskellige sundhedsaktører.

Disse drøftelser og input stiller Dansk Sygeplejeråd sig meget gerne til rådighed for i forbindelse med udarbejdelsen af lovudkastet, som skal forelægges i 2026 med indarbejdelse af sygepleje i ældreloven.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, reading "Harun Demirtas". The signature is fluid and cursive, with a long horizontal stroke at the end.

Harun Demirtas
1. næstformand i Dansk Sygeplejeråd

Ældreministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

sendt til aeldretvaer@aeldremin.dk
og evh@aeldremin.dk

28. april 2025

Høringssvar fra Selveje Danmark vedr. bekendtgørelser om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb og madlevering efter ældreloven, kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser i forhold til friplejeboligleverandører og fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og ældreloven.

Helt indledningsvist skal det understreges, hvor centralt det er, at taksterne på ældreplejen udregnes korrekt. Det skyldes at hele området gennem en årrække har været underlagt store besparelser, hvilket har presset såvel personaleressourcerne som den økonomi, der i det daglige skal understøtte aktiviteter for de ældre mange steder er meget begrænsede.

Af den grund vil selv relativt små "fejl" i beregningen kunne have store konsekvenser.

Et eksempel: Et plejehjem med 40 beboere ligger i en kommune, der har beregnet døgntaksten til kr. 1.500,00. Regnes blot 2 procent (30 kr. i døgnet) for lavt vil det på årsbasis betyde, at plejehjemmet per år har kr. 438.000 mindre til rådighed.

Det er Selveje Danmarks erfaringer, at der i dag hersker betydelig usikkerhed omkring beregningen af såvel de direkte som de indirekte udgifter knyttet til kommunernes drift af "tilsvarende" tilbud. Dette afspejler sig også i betydelige forskelle i taksterne (fra ca. kr. 1.100 til kr. 1.800 i døgnet – hvilket i ovennævnte eksempel vil betyde at det plejehjemmet med en

døgntakst på 1.800 har ca. kr. 10.220.000 mere til driften af plejehjemmet end plejehjemmet med en døgntakst på kr. 1.100). De usikre beregninger, har med andre ord ekstrem påvirkning af den kvalitet og de ydelser den enkle ældre modtager – alene begrundet i geografiske forhold.

Under overskriften ”Høring over bekendtgørelser om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb og madlevering efter ældreloven, kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser i forhold til friplejeboligleverandører og fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og ældreloven” ligger tre bekendtgørelser, der alle omhandler beregning af takster med afsæt i kommunernes tilsvarende omkostninger. Om dem alle kan man helt grundlæggende sige, at de ikke løser de eksisterende udfordringer ved beregning af takster. Årsagen er, at det forsat er uklart hvilke elementer der indgår, med hvilken vægt og hvordan de konkret beregnes.

Som eksempel på det kan nævnes genoprettende vedligehold der aldrig indgår i kommunerne beregninger af døgntakst.

Genoprettende vedligehold indgår ikke i omkostningerne listet i §2 litra c, men dækker over udgifter til større genoprettende vedligeholdsopgaver, f.eks udskiftning af tag på plejecentret.

Der bliver ikke løbende afsat midler til denne form for vedligehold, med den konsekvens at de ikke-kommunale leverandører underbetales.

Det kan virke som om de elementer ikke har betydning i det store billede, men det har de jf. ovenstående eksempel. Det skal tillige tilføjes af introduktionen af denne meget komplekse takstberegningsmodel, ikke er sket på opfordring af de selvejende friplejehjem i Selveje Danmark, men som et krav fra kommunerne, der med regelændringen i 2015 fik indført netop den takstmodel. Af den grund må man også kunne forvente, at kommunerne vil indgå aktivt i arbejdet med at få sikret modellens troværdighed på tværs af hele området.

Selveje Danmark skal derfor anbefale, at man forinden bekendtgørelserne træder i kraft i regi af ældreministeriet samler de relevante parter (driftsaktørene og fagministerier) på området og gennemgår beregningsmodellen nøje, for derigennem at opnå konsensus om beregningernes elementer. Kan en sådan konsensus ikke opnås, vil det være problematisk at skubbe beregningsmodellerne ud i praksis, da man så samtidig vil skubbe en tilsvarende uenighed ud til parterne lokalt.

Konkrete bemærkninger

Vedr. Bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligleverandører

Til § 4 – De enkelte takstelementer knyttet til såvel de direkte som de indirekte omkostninger skal udspecificeres yderligere.

Til § 9 og § 10 – Det er naturligvis positivt, at det tydeliggøres, at der skal ske efterreglering af taksten, hvis kommunen konkret har regnet forkert. Det manglede også bare fristes man til at tilføje.

I § 10 indføres et krav om at også friplejehjemmet skal refundere beløbet, hvis kommunen har udbetalt for meget. Som udgangspunkt kan det virke rimeligt, men samtidig skal man huske på at hele fejlen ligger i kommunen. Det er kommunen der har regnet forkert ikke det selvejnde friplejehjem (eller lokalplejehjemmet), da vi som nævnt indledningsvist er på et område, hvor økonomien er ganske beskåret, så vil det i langt de fleste tilfælde forholde sig sådan at friplejehjemmet ikke have nogen mulighed for løbende at vide, at man senere ville blive mødt af et krav om tilbagebetaling. De penge er simpelthen indgået i den løbende drift, og typisk er der intet overskud, eller et helt marginalt positivt resultat.

I den situation, vil et efterfølgende tilbagebetalingskrav fra kommunen potentielt kunne rive gulvtæppet væk under det friplejehjem, der i øvrigt har været i god tro omkring økonomien hele året.

I bekendtgørelsens § 10 tilføjes at ”Tilbagebetalingen skal ske efter en metode, der fastsættes i under hensyntagen til friplejeboligleverandørens økonomiske situation”, men hvad det konkret dækker over er totalt uklart.

Selveje Danmark skal derfor foreslå at bestemmelsen § 10, i stedet skal lyde:

” Har kommunens faktiske omkostninger ved levering af tilsvarende tilbud været lavere end den fastsatte afregningspris efter stk. 2, skal leverandøren, **såfremt denne var eller burde have været klar over merbetalingen**, efterbetale kommunalbestyrelsen forskellen, jf. § 32, stk. 4, i lov om friplejeboliger. Tilbagebetalingen skal ske efter en metode, der fastsættes i under hensyntagen til friplejeboligleverandørens økonomiske situation.

Hermed tilskyndes kommunen til, så snart man bliver opmærksom på en potentiel merbetaling til at oplyse friplejehjemmet om dette, hvorefter bestyrelsen sammen med ledelsen hurtigt kan foretage de nødvendige forholdsregler – som f.eks. at tilpasse personaleressourcerne eller aflyse planlagte aktiviteter. Vælger man aktivt at fastholde den eksisterende formulering, så skubber man hele risikoen fra kommunen over på friplejehjemmet eller lokalplejehjemmet – der i modsætning til kommunen intet har gjort eller kunne gøre.

Vedr. Bekendtgørelse om fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og ældreloven

Selveje Danmark støtter op om modellen med en fast overhead takst, da den vil fjerne en del af den usikkerhed, der har hersket omkring takstberegningerne på området.

Det findes dog fortsat nødvendigt, at sikre en tydelig afgrænsning mellem de poster, der indgår i overhead satsen, og de der omvendt skal indgå i den primære beregning.

Det handler bl.a. om kommunernes brug af fordelingsnøgler. Det bør præciseres at hvis en udgift er direkte henførbart til en kommunens omkostninger forbundet med at levere ydelsen, så skal omkostningen medregnes i sin helhed, uden brug af fordelingsnøgle. Anvendes der IT, der alene understøtter driften af kommunens plejecentre, så skal udgiften hertil medregnes i sin helhed og derfor ikke indgå i den beregnede overheadsats.

Selveje Danmark finder det samtidig lidt uklart hvordan § 2, a, b og c skal forstås. Det handler om bygninger, vedligehold osv. og det skal i bekendtgørelsen præciseres, at det alene knytter sig til bygninger mv. der rummer de i litra d-i omfattede funktioner.

Afslutningsvist skal Selveje Danmark anbefale, at der om et år gennemføres en genberegning af overheadsatsen, således at eventuelt konstaterede unøjagtigheder indregnes.

Vedr. Bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13

Selveje Danmark har ikke selvstændige bemærkninger til denne.

Som altid stiller Selveje Danmark sig til rådighed, såfremt der måtte være elementer i ovenstående der giver anledning til spørgsmål eller en fornyet dialog.

Med venlig hilsen

Jon Krog
Branchedirektør, Selveje Danmark

Ældreministeriet
Holbergsgade 6
1057 København
Att: aeldretvaer@aeldremin.dk
Cc: evh@aeldremin.dk

Høringssvar om udkast til bekendtgørelse om fast overheadsats

F&P takker for muligheden for at afgive svar på høring over bekendtgørelse om fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og ældreloven.

F&P finder, at den foreslåede model for overheadomkostninger er et stort skridt i den rigtige retning. Modellen løser mange af de udfordringer, der har været forbundet med fastsættelsen af afregningspriserne.

Modellen løser dog ikke problemet med opgørelsen af kommunernes langsigtede gennemsnitlige servicearealomkostninger. Dette problem er heller ikke søgt løst via en præcisering af reglerne for kommunernes opgørelse af disse omkostninger. Den manglende adressering af problemet kan vanskeliggøre ældrereformaftalens mål om 3.000 nye lokal- og friplejeboliger inden 2030.

F&P foreslår, at problemet løses ved at fastsætte fire regionale satser for servicearealomkostninger, baseret på samme prisoplysninger som ligger til grund for Social- og Boligstyrelsen årlige fastsættelse af fire regionale satser for maksimumsbeløb for byggeri af almene plejeboliger. Denne model vil fjerne en stor administrativ byrde for kommunerne og samtidigt sikre, at afregningspriserne afspejler kommunernes faktiske gennemsnitlige langsigtede servicearealomkostninger, hvilket vil fremme byggeri af nye lokal- og friplejeboliger.

Venlig hilsen

Troels Hauer Holmberg

25.04.2025

F&P
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@fogp.dk
www.fogp.dk
CVR 11 62 81 84

Troels Hauer Holmberg
Chefkonsulent
Dir. 41919082
trh@fogp.dk

Sagsnr. GES-2025-00157
DokID 511793

Ældreministeriet

aeldretvaer@aeldremin.dk

kopi til: evh@aeldremin.dk

Høring over bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13

29. april 2025

Kost og Ernæringsforbundet

Holmbladsgade 70
2300 København S

pha@kost.dk

www.kost.dk
facebook.com/forbundet

Kost og Ernæringsforbundet takker for muligheden for at afgive høringssvar til bekendtgørelsen om frit valg af leverandør.

Kapitel 5 Kvalitetskrav til leverandører af pleje- og omsorgsforløb

Kost og Ernæringsforbundet bemærker, at der i teksten til § 17 er medtaget hjælpen efter § 13 i ældreloven, som omhandler madlevering.

Det anbefales derfor, at titlen på kapitel 5 rettes til: Kvalitetskrav til leverandører af pleje- og omsorgsforløb og madlevering.

Kapitel 5 Stk. 2

Kost og Ernæringsforbundet læser bekendtgørelsens § 17 stk. 2, således at der i forhold til ordningerne i ældrelovens § 18, stk. 2, nr. 1 og 2., som er henholdsvis kontrakt med en eller flere leverandører eller et fritvalsbevis, skal gælde de samme kvalitetskrav.

Dermed stilles samme kvalitetskrav for leverandører af madlevering og leverandører af fritvalsbeviser på mad, herunder at ældre borgere tilbydes ernæringsrigtig mad som beskrevet i bemærkninger til ældreloven.

Som Kost og Ernæringsforbundet understregede i vores høringssvar af 14. marts 2005, er kvalitetskrav for fritvalsbeviser vigtige, fordi borgere, der tildeles madlevering, har et særligt behov – ellers ville de ikke komme i betragtning til madlevering.

Kost og Ernæringsforbundet vil derfor gerne benytte lejligheden til at give ministeriet en varm tak og kvittere for lydhørheden for faglige argumenter – til gavn for ældre borgeres sundhed, trivsel og livskvalitet.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, reading "Ghita Parry". The signature is fluid and cursive, with the first name "Ghita" and the last name "Parry" clearly distinguishable.

Ghita Parry

Formand

Kost og Ernæringsforbundet

Att. Ældreministeriet

Ergoterapeutforeningen

Nørre Voldgade 90
DK-1358 København K
Tlf: +45 88 82 62 70
Fax: +45 33 41 47 10
Cvr nr. 19 12 11 19
etf.dk

Den 30. april 2025

Side 1

Ref.: TSK

E-mail: tsk@etf.dk

Direkte tlf.: 53 36 49 79

Ergoterapeutforeningens høringssvar vedr. Bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13

Ergoterapeutforeningen takker for muligheden for at indgive høringssvar til Bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10.

Ergoterapeutforeningen har følgende bemærkninger:

Der er overordnet behov for en præcisering af hvad den private leverandør skal kunne levere, således at leverandøren kan tilbyde de pakker/ydelser, som kommunerne vælger at have i deres servicebeskrivelse til borgerne. Herunder beskrivelse af ergoterapeutfaglig genoptræning og rehabilitering.

Til §7 stk. 2, 2:

Der bør indskrives en forventning om løbende kompetenceudvikling og opkvalificering af medarbejderne, så det kan sikres, at helhedsplejen bliver varetaget af kompetent personale, privat såvel som offentlig leverandør.

Til §9, stk. 2: Ergoterapeutforeningen bifalder, at kommunens forpligtigelse til at undersøge prisberegningen tydeliggøres. Der mangler en konkret vejledning om, hvordan man skal kunne beregne priser, da det er nyt for alle at genoptræning indgår i helhedsplejen. Der er derfor ingen tidligere beregninger at læne sig op ad.

Til §17, Det fremgår ikke om kommunen skal stille de samme kvalitetskrav til egen leverance. Man risikerer dermed at stille aktørerne uens.

Til § 17:

For private leverandører der tilbyder ydelser i borgernes hjem(hjemmepleje), er det helt nyt, at de skal kunne levere pleje og omsorg samt praktisk bistand med et forebyggende, rehabiliterende og vedligeholdende sigte. Endvidere er det nyt, at de skal kunne levere genoptræning. Det er en anden form for faglighed, end (de fleste) leverandører har, og de må sikre at de besidder de nødvendige kompetencer, samt at disse bliver i stand til at arbejde som tværfaglige teams fra d. 1. juli 2025.

Samarbejde med pårørende og civilsamfund er ligeledes nyt for private leverandører.

Det er derfor væsentligt, at det i beregningsgrundlaget indgår lønsum til flere typer at faggrupper end hidtil, og at kommunernes kvalitetskrav og kvalitetskontrol indeholder vurdering af tilstrækkelig tværfaglighed hos alle private leverandører. Endvidere at afregningsprisen også rummer tilstrækkelig tid til tværfaglig fælles vurdering samt forløbskoordinering. Samarbejde og koordinering med pårørende og civilsamfund er også en opgave der behøver tid.

Forebyggelse og rehabilitering har grundlæggende til formål, at sikre borgerens selvstændige aktive liv, med så lille behov for kompenserende indsatser som muligt. Derfor finder Ergoterapeutforeningen det nødvendigt, at der også for private leverandører i afregningsmodeller er et økonomisk incitament for at borger rehabiliteres til afslutning eller ændring af behov i nedadgående retning.

Et forebyggende og rehabiliterende sigte har betydning for tidsforbrug i forløb til borgere med et lavt behov for helhedspleje. Måltrettet og faglig velkvalificeret rehabilitering tager længere tid i starten af et forløb og har en højere timepris(bachelorniveau), og kan forventes at medføre intet eller betydeligt mindre behov for helhedspleje.

Ergoterapeutforeningen finder således, at denne nye sundhedsfaglige opgave for de private leverandører, samt samarbejde med civilsamfund bør fremgå tydeligere i bekendtgørelsen og efterfølgende i kommunernes beregning af afregningspris, sådan at private leverandører har økonomisk grundlag for at levere den besluttede nye faglighed.

Ergoterapeutforeningen uddyber gerne.

Med venlig hilsen

Tina Nør Langager, formand for Ergoterapeutforeningen

Ældreministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Høring over bekendtgørelser om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb og madlevering efter ældreloven, kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser i forhold til friplejeboligleverandører og fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og ældreloven

Danske Fysioterapeuter skal hermed takke for modtagelse af høringen.

I dag udøves fysioterapi af både ansatte i offentlige institutioner samt af fysioterapeuter i praksissektoren. Fysioterapeuter i begge sektorer løfter opgaver, som er helt eller delvist offentligt finansieret.

Denne kombination af offentlig og privat opgaveløsning har fundet sted i mange år, blandt andet gennem offentlig betaling for fysioterapi i praksissektoren til mennesker med handicap og patienter med kroniske lidelser. Dertil kommer et delvist tilskud til patienter, som har behov for almen fysioterapi også i praksissektoren.

Fysioterapeuter i den offentlige sektor og i den private sektor behandler således mange typer af patienter på et højt fagligt niveau og med gavnlige resultater. Og det ofte på en vis som gør, at patienterne ikke behøver at lægge vejen omkring den øvrige del af sundhedsvæsenet, hvorved bl.a. lægepraksis og sygehuse aflastes.

For Danske Fysioterapeuter er det vigtigt, som bekendtgørelserne også lægger op til, at alle omkostninger – både de direkte og indirekte – indgår i fastsættelsen af den betaling, som gives for udførelsen af omsorgs- og plejeydelser. Samt at omkostningsstigninger i finansieringen af den offentlige sektor på tilsvarende vis, tilgår udøverne af fysioterapi i den private sektor, hvis de udfører opgaver for den offentlige sektor. I den private sektor findes udover, lige så vel som i den offentlige sektor, omkostningstunge administrative krav og niveauer, som fuldt ud bør imødekommes.

Kun ved at alle omkostninger tages med, kan der ske en reel ligestilling af udførelsen, uanset i hvilken sektor, at fysioterapeuter som behandlere, måtte løse en given opgave. Og kun derved kan der leveres ydelser med samme kvalitet, bæredygtighed og forsyningssikkerhed hos fysioterapeuterne, som leverandører til den offentlige sektor.

Vi har derudover ikke bemærkninger til de enkelte bekendtgørelsers indhold og udformning, men vil gerne tilslutte os de mål om gennemsigtighed og sammenlignelighed, som reguleringen samlet set er udtryk for.

Dato:

30-04-2025

Email:

msj@fysio.dk

Tlf. direkte:

33414678

Såfremt der er spørgsmål eller andet til vores høringssvar står vi selvfølgelig til rådighed.

Venlig hilsen

Jeanette Præstegaard

Til: Center for Ældrepolitik og Implementering (CÆI) (aeldretvaer@aeldremin.dk)
Cc: Evina Heydari (evh@aeldremin.dk)
Fra: Pernille Hansted (pha@kost.dk)
Titel: Høring over bekendtgørelse om fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og ældreloven og Bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser mmr
Sendt: 24-04-2025 15:13
Bilag: Tunnel Marking.txt;

Til ældreministeriet

Kost og Ernæringsforbundet takker for muligheden, men ønsker ikke at afgive høringssvar på **Bekendtgørelse om fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og ældreloven og Bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligleverandører.**

Med venlig hilsen

Pernille Hansted
Sundhedspolitisk konsulent

M: 51215960
E: pha@kost.dk

Kost og Ernæringsforbundet
Holmbladsgade 70
2300 København S
T: 3163 6600

Du kan læse mere om Kost og Ernæringsforbundets behandling af personoplysninger [her](#).

Til Ældreministeriet

Tak for invitationen til at deltage i høring over udkast til følgende bekendtgørelser:

- Bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13,
- bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligloven og
- bekendtgørelse om fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og efter ældreloven.

Vi har ingen kommentarer.

Venlig hilsen

Nationalt Videnscenter for Demens

Til: Center for Ældrepolitik og Implementering (CÆI) (aeldretvaer@aeldremin.dk)
Cc: Evina Heydari (evh@aeldremin.dk)
Fra: Valentin Thyge Egeberg (valte@regioner.dk)
Titel: SV: Høring over bekendtgørelser
Sendt: 08-04-2025 11:17
Bilag: Tunnel Marking.txt;

Til Ældreministeriet

Danske Regioner har ingen bemærkninger til høringen af de tre bekendtgørelser.

Med venlig hilsen

Valentin Thyge Egeberg
Teamleder/Seniorkonsulent

Center for Økonomi, Sammenhæng og Aftaler

M 21 60 44 21

E valte@regioner.dk

Danske Regioner

Dampfærgevej 22
2100 København Ø

Fra: Evina Heydari <evh@aeldremin.dk>

Sendt: 1. april 2025 10:25

Emne: Høring over bekendtgørelser

Til parterne på vedlagte høringsliste

Ældreministeriet sender hermed udkast til følgende bekendtgørelser i høring:

- Bekendtgørelse om frit valg af leverandør af pleje- og omsorgsforløb efter ældrelovens § 10 og madlevering efter ældrelovens § 13,
- bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven og tilbud efter ældreloven i forhold til friplejeboligloven og
- bekendtgørelse om fast overheadsats ved fastsættelse af afregningspriser efter friplejeboligloven og efter ældreloven.

Se venligst vedlagte høringsbrev.

Frist for bemærkninger er den **30. april 2025**.

Med venlig hilsen

Evina Heydari

Specialkonsulent
Mobil: 21 39 39 18
Mail: evh@sm.dk

Ældreministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K
Tlf. 33 92 93 00
aeldremin.dk

Sådan behandler vi personoplysninger